

- zrušit usnesení T-351/11 ze dne 13. července 2011, kterým byla žaloba prohlášena za nepřípustnou;
- vrátit navrhovatelovu věc Tribunálu, aby před ním mohl uplatnit svá práva;
- uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení podle článků 69 a 73 jednacího řádu Soudního dvora.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel následující důvody:

- Vyšší moc z důvodu války, v jejímž důsledku došlo k přerušování promlčecí doby. Události, jimž musel navrhovatel v Pobřeží slonoviny čelit od listopadu roku 2010, jsou případem vyšší moci ve smyslu článku 45 statutu Soudního dvora Evropské unie vzhledem k válečnému stavu, v jehož důsledku došlo k přerušování promlčecích dob u aktů, které vůči němu přijala Rada.
- Tento případ vyšší moci z důvodu války navrhovateli znemožňuje svobodně vykonat jeho právo podat žalobu proti aktům, které zjevně porušují základní práva.
- Základní práva a svobody jsou nadřazeny zásadě právní jistoty. Tím, že Tribunál prohlásil navrhovatelovu žalobu za nepřípustnou s poukazem na zásadu právní jistoty, porušil základní právo na soudní ochranu a na obhajobu. Navrhovatel byl takto zbaven práva být vyslechnut příslušným soudem.
- Nemožnost namítat zmeškání lhůty z důvodu vzdálenosti a lhůty k podání žaloby v případě války. Zmeškání lhůty z důvodu vzdálenosti a lhůty k podání žaloby nelze namítat vůči adresátovi s bydlištěm ve státě, který se nachází v otevřené válce. Tyto lhůty se mohou uplatnit jen v dobách míru a jen na evropském světadílu. Navrhovatel se však nachází na jiném světadílu, a z tohoto důvodu je striktní použití článku 102 jednacího řádu Tribunálu na projednávaný případ nepochybně v rozporu s čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a s článkem 263 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- Nadřazenost článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie. Podle článku 102 jednacího řádu Tribunálu se neuplatní žádná povinnost učinit oznámení, která je

stanovena ve Smlouvě o fungování Evropské unie, podle níž začíná lhůta k podání žaloby běžet oznámením nebo vyhlášením nebo okamžikem, kdy se dotyčný o aktu dozvěděl. Článek 102 jednacího řádu totiž pomíjí povinnost učinit oznámení a nezohledňuje den, kdy se navrhovatel o aktu skutečně dozvěděl, čímž omezuje literu i ducha článku 263 SFEU. Článek 102 tedy zpochybňuje práva stanovená a chráněná Smlouvou, která je vyšší právní síly a která je pro orgány tvořící Evropskou unii závazná. Vzhledem k tomu, že napadené akty nebyly navrhovateli v rozporu s čl. 263 odst. 5 Smlouvy o fungování Evropské unie oznámeny, lhůta k podání žaloby proto může začít běžet až od okamžiku, kdy se o aktech, které vůči němu byly vydány, dozvěděl.

- Závažné porušení základních práv a svobod. Zásada právní jistoty, tak jak ji formuloval Tribunál, závažným způsobem zpochybňuje právní jistotu obecně, protože jednotlivcům s bydlištěm mimo Evropskou unii, v zemi nacházející se ve válce, jsou ukládány sankce, proti nimž nemohou úspěšně uplatnit právo na podání žaloby, protože se o sankci nedozvěděli.
- Navrhovatel podpůrně navrhuje zrušení aktů, které vůči němu Rada přijala, a to kvůli závažnosti porušení základních práv a svobod. Vzhledem k tomu, že napadené akty porušují základní svobody chráněné různými mezinárodními smlouvami, přísluší Soudnímu dvoru uvedené akty zrušit, neboť jejich protiprávnost je v rozporu se zavedeným evropským právním řádem a proto, že vzhledem k závažnosti porušení chráněných základních práv a svobod nelze namítat zmeškání lhůty k podání žaloby.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. září 2011
Affim Pascalem N'Guessanem proti usnesení Tribunálu
(pátého senátu) vydanému dne 13. července 2011 ve věci
T-352/11, N'Guessan v. Rada

(Věc C-482/11 P)

(2012/C 6/07)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Affi Pascal N'Guessan (zástupci: L. Bourthoumieux, J. Vergès, R. Dumas a M. Ceccaldi, advokáti)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- prohlásit žalobu A. P. N'Guessana za přípustnou;
- zrušit usnesení T-352/11 ze dne 13. července 2011, kterým byla žaloba prohlášena za nepřípustnou;
- vrátit navrhovatelovu věc Tribunálu, aby před ním mohl uplatnit svá práva;
- uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení podle článků 69 a 73 jednacího řádu Soudního dvora.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel následující důvody:

- Vyšší moc z důvodu války, v jejímž důsledku došlo k přerušení promlčecí doby. Události, jimž musel navrhovatel v Pobřeží slonoviny čelit od listopadu roku 2010, jsou případem vyšší moci ve smyslu článku 45 statutu Soudního dvora Evropské unie vzhledem k válečnému stavu, v jehož důsledku došlo k přerušení promlčecích dob u aktů, které vůči němu přijala Rada.
- Tento případ vyšší moci z důvodu války navrhovateli znemožňuje svobodně vykonat jeho právo podat žalobu proti aktům, které zjevně porušují základní práva.
- Základní práva a svobody jsou nadřazeny zásadě právní jistoty. Tím, že Tribunál prohlásil navrhovatelovu žalobu za nepřípustnou s poukazem na zásadu právní jistoty, porušil základní právo na soudní ochranu a na obhajobu. Navrhovatel byl takto zbaven práva být vyslechnut příslušným soudem.
- Nemožnost namítat zmeškání lhůty z důvodu vzdálenosti a lhůty k podání žaloby v případě války. Zmeškání lhůty z důvodu vzdálenosti a lhůty k podání žaloby nelze namítat vůči adresátovi s bydlištěm ve státě, který se nachází v otevřené válce. Tyto lhůty se mohou uplatnit jen v dobách míru a jen na evropském světadílu. Navrhovatel se však nachází na jiném světadílu, a z tohoto důvodu je striktní

použití článku 102 jednacího řádu Tribunálu na projednávaný případ nepochybně v rozporu s čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a s článkem 263 Smlouvy o fungování Evropské unie.

- Nadřazenost článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie. Podle článku 102 jednacího řádu Tribunálu se neuplatní žádná povinnost učinit oznámení, která je stanovena ve Smlouvě o fungování Evropské unie, podle níž začíná lhůta k podání žaloby běžet oznámením nebo vyhlášením nebo okamžikem, kdy se dotčený o aktu dozvěděl. Článek 102 jednacího řádu totiž pomíjí povinnost učinit oznámení a nezohledňuje den, kdy se navrhovatel o aktu skutečně dozvěděl, čímž omezuje literu i ducha článku 263 SFEU. Článek 102 tedy zpochybňuje práva stanovená a chráněná Smlouvou, která je vyšší právní síly a která je pro orgány tvořící Evropskou unii závazná. Vzhledem k tomu, že napadené akty nebyly navrhovateli v rozporu s čl. 263 odst. 5 Smlouvy o fungování Evropské unie oznámeny, lhůta k podání žaloby proto může začít běžet až od okamžiku, kdy se o aktech, které vůči němu byly vydány, dozvěděl.
- Závažné porušení základních práv a svobod. Zásada právní jistoty, tak jak ji formuloval Tribunál, závažným způsobem zpochybňuje právní jistotu obecně, protože jednotlivcům s bydlištěm mimo Evropskou unii, v zemi nacházející se ve válce, jsou ukládány sankce, proti nimž nemohou úspěšně uplatnit právo na podání žaloby, protože se o sankci nedozvěděli.
- Navrhovatel podpůrně navrhuje zrušení aktů, které vůči němu Rada přijala, a to kvůli závažnosti porušení základních práv a svobod. Vzhledem k tomu, že napadené akty porušují základní svobody chráněné různými mezinárodními smlouvami, přísluší Soudnímu dvoru uvedené akty zrušit, neboť jejich protiprávnost je v rozporu se zavedeným evropským právním řádem a proto, že vzhledem k závažnosti porušení chráněných základních práv a svobod nelze namítat zmeškání lhůty k podání žaloby.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākās tiesas Senāts (Lotyšská republika) dne 17. října 2011 — SIA „Mednis“ v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-525/11)

(2012/C 6/08)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts